

Pubertetsritual i New Guinea

Antropologen Margaret Mead har levet flere år i fiskersamfundet Manus på New Guinea. Hun fortæller om hvordan det er, når pigerne bliver voksne.

Pubertet betyder for pigerne begyndelsen af voksenliv og ansvarlighed, og slut på leg, ubekymret kammeratskab, lykkelige timer med planløs flakken rundt i landsbyen. Disse forandringer begynder tidligere, hvis pigens allerede er blevet forlovet væk som barn, men fra puberteten gælder de alle piger, fordi næsten ingen går gennem den uden at blive forlovet væk. Puberteten betyder ikke så meget begyndelsen på et nyt liv, først og fremmest afslutningen på leg, og så mere sengeredning, husholdning, fiskeri end før.

Indgangen i puberteten markeres med fest og megen offentlig opmærksomhed. Når en pige har sin første menstruation, kaster hendes far en masse kokosnødder i havet - husene er bygget på pæle i havet. Nabolagets børn springer under slagsmål og jubel ud efter nødderne. Uden forlegenhed fejres begivenheden. Både børn og voksne skal deltage i forskellige ritualer.

Margaret Mead fortæller om en pige ved navn Kiteni:

Kiteni bliver anbragt i et lille aflukke lavet af måtter nær husets centrum. Om halsen har hun en kæde af hundetænder, hendes hår er perfekt kæmmet. I fem dage skal hun sidde i det lille rum.

Forskellige ting må hun ikke spise. Og alt hvad hun spiser, skal tilberedes af hendes mor på et særskilt ildsted og i særlige gryder. Hun må ikke tale højt, og ingen må tale højt til hende eller sige hendes navn. Hver nat sover landsbyens piger, især de yngre, hos hende. De kommer efter solnedgang, sover der, den ene lille sammerullede skikkelse ved siden af den anden, og de lister af igen inden solopgang, inden morgenmad.

De voksne har travlt med forberedelser. Kitenis forlovedes familie bringer fisk hver dag til huset, hendes kommende svigermor bringer dem til husets platform, men må ikke komme op. Kitenis egen familie fisker også. Familien spiser hovederne af fiskene, Kiteni kroppen, bagefter hænges skelleterne over hendes hoved.

Efter de fem dage bliver den første fest holdt. Alle pigerne ser frem til den, og den bliver af mændene

betragtet som den smukkeste af de tre fester. Huset er fyldt med kvinder og piger og stærkt oplyst af fakler stillet sammen på fire ildsteder.

Ved denne særlige lejlighed ankom Kitenis farmor som den sidste. Kiteni, som fniste og holdt sig tilbage, blev beordret til at træde frem og løbe i hele husets længde forfulgt af sin farmor, som svingede en fakkel over hende. Kiteni løb uden særlig overbevisning og hele selskabet lo højt, mens farmor skødesløst forfulgte pigens hoved, mens hun fremsagde en besværgelse over hende.

Den første fest rummer også uddeling af særlig festmad til hele landsbyen.

Kiteni må nu gå ud af huset, ud på platformen, eller i havet nær huset - men stadig måtte hun ikke gå i landsbyen ved dagslys.

Efter 7 dage holdes den anden fest, efter atter 5 dage den tredje, hvor nogle af familiens kvinder fremsiger særlige styrkeformularer og Kiteni mades på en bestemt måde, som skal indgive hende styrken.

I de følgende måneder forberedes så en stor udveksling af mad, rigdomme mm. til Kitenis svigerfamilie, lastet i store kanoer.

Kitenis barndomskammerater tager afsked med hende med det størst mulige vandpjaskeri omkring hende. Pubertets ritualer er afsluttet - og Kiteni er

Voksen!

voksen kvinde, med en voksen kvindes ansvar, med brylluppet umiddelbart forestående.

Margaret Mead: Growing Up in New Guinea, 1930